

• HET RECEPT VAN TOM SIMONTS

'Wat zeggen we? Dank u, eurocrisis! Dank u, Lehman Brothers!'

'I love panic. Paniek biedt opportuniteiten: als het huis in brand staat wordt alles buitengezet, ook de kwaliteit. Wat zeggen we dus, als beleggers altogader? 'Dank u, Lehman Brothers. Dank u, eurocrisis!'. Dat zegt Tom Simonts, de bevlogene hoofdstrateg van KBC Bolero.

Elke maand nodigt een beursmeester ons uit in zijn interne keuken. Hij vertrouwt er ons zijn recept voor langdurig succes toe.

Op het bureau van Tom Simonts, centraal in de grote marktenzaal van KBC Securities, liggen A3-prints van de cover van de vorige Mister Market Magazine. 'Ha, een echte fan', lach ik. 'Reken maar', antwoordt Simonts met een nog veel bredere smile. 'Kom, laten we het interview in het vergaderzaaltje doen, het is er rustiger.' De bekende *market specialist* van KBC Bolero laat me voorgaan, en nog binnen gehoorafstand hoor ik zijn collega verveeld vragen: 'Tom, mogen die papieren hier nu eindelijk weg?' Simonts proest het uit. Ik blijf professioneel rustig, lach zuinigjes mee, en stel met opzet een schimmige eerste vraag.

'Meneer Simonts, hoe benadert een expert als u de beurs? Bestaat dat, een systeem-Simonts?'

Tom Simonts: 'Rare eerste vraag. Maar ja, eigenlijk, een systeem-Simonts bestaat. Dat draait rond de insteek: vraag niet welk aandeel gaat stijgen, maar vraag bij welk aandeel het verliesrisico het meest beperkt is.'

'Is verlies vermijden het belangrijkste?'

Simonts: 'Toch wel, omdat het niet evident is van een ernstige uitschuiver te herstellen. Een slecht gekozen aandeel kan het profijt van tien ge-

slaagde keuzes volledig wegnemen. Puur wiskundig: als je van 100 begint, je verliest 50% en je wint nadien 50%, dan ben je nog bijlange niet aan 100 hé. Dat is amper 75. En vooral puur psychologisch: een belegger die forse verliezen moest incasseren geeft het ofwel gedegouteerd op, ofwel wordt hij bij wijze van compensatie extreem risicozoekend.'

'Zoals in het casino: dubbel of quitte.'

Simonts: 'Precies. Weet u wat een verlies van 90% is? Dat is een aandeel dat 80% zakt en nadien nog eens halveert. Dat gebeurt dikwijls, hoor. Uiteraard is winst maken de ultieme betrachting, maar focus toch maar op de *downside*.'

'Welke aandelen zijn geschikt voor die aanpak?'

Simonts: 'Aandelen die geschikt zijn als 'schatten op zolder'. Je koopt dat, je legt dat voor jaren weg, en je hoeft je geen zorgen te maken. Een voorbeeld bij uitstek in België: Ackermans & van Haaren.

Waarom? Die bijten elke euro in twee, die investeren relatief weinig, men verwijt hen dat ze saai zijn. Ze mijden verliezen, maar ze bouwen wel. Dat is een bewuste, maar moeilijke strategie. En de juiste: sinds Ackermans in 1984 naar de beurs trok

ging het aandeel maal 62. Maar geduld hebben is lastig in de zakenwereld. Dat impliceert dat je vijf mooie opportuniteiten zal missen... maar ook die ene immense *lost case*.'

'Wanneer kan je die zolderschatten kopen? Ackermans is immers niet goedkoop.'

Simonts: 'Ackermans is voortdurend duur en tegelijk voortdurend koopwaardig. Let wel, ik zou het aandeel vandaag niet willen kopen met de bedoeling het tegen het jaareinde te verkopen. En natuurlijk wil ik het liever kopen na een crash, als het 15 of 20% goedkoper noteert. Maar voor de lange termijn is dat in feite een 'no brainer'-aandeel.'

'U ziet een crash als een koopkans?'

Simonts: '*I love panic.* Ackermans kon je in 2009 tegen 35 euro en 2011 tegen 50 euro kopen. Dat aandeel kost nu 133 euro. Dank u, Lehman. Dank u, eurocrisis. Zulke stressmomenten zijn de meest ideale timing om Knokke-aandelen te verwerven. Dat zijn aandelen die eigenlijk nooit goedkoop zijn, zoals een appartement in Knokke. Iemand die wacht tot het vastgoed daar goedkoop wordt, zal nooit in Knokke wonen.'

'Kent u nog Knokke-aandelen?'

Simonts: 'De kwaliteit van het management is cruciaal. Dus Berkshire Hathaway. Of Melexis, Van de Velde, Resilux, Kinopolis of AB InBev. Die ondernemingen hebben met elkaar gemeen dat ze ook slechte tijden min of meer goed doorkomen. Of neem Brederode of Sofina. Dat zijn eigenlijk voorspelbaar saai bedrijven. Maar zij werken allemaal volgens mijn motto van daarnet: mijn zware verliezen.'

'Is beleggen in dat soort ondernemingen niet al te voorzichtig?'

Simonts: 'Allicht misloop ik wat rendement omdat ze te voorzichtig zijn. Ik vind dat niet erg. Velen zeggen dat bedrijven vandaag veel schulden moeten maken, gezien de lage rente. Maar schulden, hoe goedkoop ook, moeten wel worden terugbetaald, hé. Ik zou ze niet allemaal te eten willen geven, de bedrijven die gezegd 'profiteerden' van de lage rente om gretig schulden op te stapelen en nadien in de problemen kwamen.'

'Geef eens voorbeelden van bedrijven die niet aan uw criterium voldoen.'

Simonts: 'Fagron, Option, Alfacam, Metris, Electrawinds. Dat zijn, of waren, op zich goede bedrijven, maar de top liet zich niet goed omringen. Ze vielen in de 'Vlaamsekerktoren'-val. Let wel, alle respect voor dromers die hun dromen durven na te streven. Maar het is cruciaal dat een bedrijf een informatienetwerk van experts uitbouwt, waardoor het management tijdig mogelijke malheuren kan voorkomen. Kijk naar het GBL van Albert Frère, hoe die zich internationaal informeerde en allieerde. Topklasse. De vastgoedgroep WDP, uitstekend bezig. Sofina, idem. Alfacam, daarentegen? Dat liet zich door jaknikkers omringen. Metris negeerde de waarschuwing van zijn aandeelhouders. Option had zich kunnen inbedden in een internationale groep. Ger van Jeveren is de Zonnekoning van dienst bij Fagron. Dat is allemaal om problemen vragen. Mijn favoriete bedrijven zijn open en transparant. Die omarmen kritiek. Die smukken hun persberichten op met info over eigen vermogen en cashflow, in plaats van ronkende misleidende titels.'

'Met uw aanpak, mijd grote verliezen, kan je de biotechsector al schrappen.'

Simonts: 'In die sector bouw je het best een gespreide portefeuille op, ja. Maar smijt niet alle biotechjes op een hoop. Ablynx bijvoorbeeld, heeft veel producten in de pijplijn én een platform met tastbare waarde, met daardoor een waaier aan com-

Tom Simonts: *'Mijd grote verliezen. Een belegger die veel verloor geeft het ofwel gedegouteerd op, ofwel wordt hij extreem risicozoekend.'*

merciële mogelijkheden... Ik heb nog een voorbeeld: Umicore. Dat bedrijf speelt meesterlijk in op de groeiende vraag naar recyclage, met de fabriek in Hoboken als *parel in de lotusbloem*. Uniek op de wereld. Je kan je afvragen waarom niemand anders zo'n smelter voor zichzelf gebouwd heeft. Omdat het vreselijk complex is, daarom. Concurrenten proberen het zelfs niet meer. Op die manier behoudt Umicore een fantastische concurrentiële voorsprong.'

'Hoe houdt u rekening met downside?'

Simonts: 'Door uit te vissen waar de markt of het management te optimistisch is. Stel de vraag: hoe robuust is het businessmodel? Neem Kinopolis: ik zie niet meteen een concurrent in België ontstaan. En een autoproducent kan zich haast niet veroorloven niet met Melexis in zee te gaan. EVS: idem. Lotus Bakeries. Of Telenet, dat over heel Vlaanderen de kabel heeft ontrold. Betalingssystemen. Vasco Data Securities, waar KBC Bolero klant is. Schitterende technologie, dat de ongewenste muggen met zekerheid buitenhoudt. Of Miko bijvoorbeeld, of Refresco Gerber, dat voor supermarkten een reeks huismerken produceert. Weinigen kennen dat. Dat is een goed teken. Een goed bedrijf is bijlange niet hetzelfde als een populair bedrijf.'

'Heeft u nog een gouden raad in petto voor de lezers?'

Simonts: 'Houd het simpel. Probeer te snappen hoe het bedrijf waarde creëert. En qua marktsentiment: relatieveer wat gerelativeerd moet worden. Een voorbeeldje. Elke maand kijkt elke professionele belegger reikhalzend uit naar het Amerikaanse arbeidsmarktrapport. Experts verwachten bijvoorbeeld dat 200.000 jobs werden gecreëerd. Het blijken er slechts 188.000. Boem, paukenslag: de beurs zakt 1%. Waarom? Omdat er deze maand 12.000 banen minder waren. Op in totaal ruim 100 miljoen jobs. Waarover gaat dit eigenlijk? En waarom werd die Griekse saga ook alweer zo breed uitgesmeerd?'

'Nog zoiets: gaat de Amerikaanse centrale bank deze week de rente optrekken of niet? Dat interesseert mij amper. We weten dat die Amerikaanse rente zal stijgen, moet het mij dan schelen of dat nu in september of een beetje later gebeurt?'

'Negeer tijdelijke ruis.'

Simonts: 'Ja, en dan kan je de beurs en de analisten kloppen. Op voorwaarde dat je je neerwaarts risico beperkt. Raar, hé?'

'Raar?'

Simonts: 'Er wordt ons toch altijd gezegd: hoe meer risico's je neemt, hoe groter de kans dat je de beurs klopt? En ik beweer hier nu net het omgekeerde. *I love this job.*'